

budujemy elektrownie

GAZETA BUDOWNICZYCH ELEKTROWNI „KOZIENICE”

KOZIENICE ROK V

1—15 SIERPIEŃ

(Nr 14 1977)

Dla III etapu

Trudne zadania, poważne zagrożenia

Zakład Produkcji Pomocniczej „Energomontaż” wykonuje duży zakres robót dla potrzeb budowy bloków 500 MW. Najważniejsze zadania to: wykonanie konstrukcji stalowej dla zamknięcia budynku maszynowni za blokiem X, wykonanie kanałów spalin dla bloku IX, zakończenie kompletacji ogólnoelektrownianych rurociągów dla bloku IX, konstrukcja budynku głównego bloku X, m. in. ścian osłonowych i ryglówki.

Dla kontynuacji robót pierwszego zadania bardzo pilnie potrzebne jest około 100 ton stali, której na budowie brak, pomimo intensywnych kilkumiesięcznych starań. Szczególnie dotkliwy jest brak materiału na wykonanie płatwi dachowych co hamuje montaż dachu.

Nie można też konkretnie ustalić, kiedy zostaną zakończone kanały spalin. Częściowo zostały już one zmontowane. Dalszy montaż uniemożliwia brak materiałów. Przez cały rok 1976 i 1977 „Energomontaż” nie uzyskał przydziału na 430 ton stali na ten cel. Wykonanie kanałów z takiej ilości materiałów trwa około 3 miesiące. W świetle terminów technologii montażu stwarza to bardzo duże zagrożenie. Sytuacja jest tym bardziej alarmująca, że wykonanie kanałów limituje wycofanie dźwigu BK-1000 i udostępnienie dalszych frontów robót „Beton-Stalowi”. Zakład prowadzi bardzo potrzebne blokowanie dotychczas wykonanych elementów kanałów. Nie jest to jednak działalność produkcyjna, lecz usługowa

i przy braku innych frontów robót może zarzutować na wyniki ekonomiczne.

Mimo braków materiałowych pracownicy Zakładu mają zabezpieczony front robót. Sprawnie przebiega wykonywanie kolan segmentowych, kształtek i zawieszek. Roboty te są już niemal zakończone. W ostatnim okresie występują częściowe braki rur prostych oraz armatury. Niepokojącą sytuację stwarzają szczególnie braki dla instalacji wody ruchowej. Jak zapewnia Zastępca Kierownika d/s Zaplecza — Sylwester Peczek — braki te zostaną uzupełnione w najbliższych dniach. Nie zlikwiduje to jednak miesięcznego opóźnienia. Pierwotny termin zakończenia instalacji wody ruchowej był ustalony

na 10 stycznia br.

W pozostałych konstrukcjach zamówione na drugi kwartał 1560 ton materiałów, które powinny spłynąć do 30 czerwca, brakuje 1100 ton.

Oddzielne zagadnienie to zaopatrzenie budowy w materiały pomocnicze z central technicznych. Na przykład — kieleckiego „Elmetu”, który na zamówionych 10 000 m. kabli spawalniczych potwierdził dostawę... 100 m. W ogóle nie zostało potwierdzone zamówienie na 22 000 m. przewodów spawalniczych. „Metalzbyt” Radom na zamówione 27 ton śrub potwierdził dostawę 2,6 ton. Przykłady można mnożyć. Rośnie liczba interwencji.

Sprawą zajęły się wysokie czynniki partyjne i administracyjne. Znając przykłady efektywnej pomocy i życzliwość z jaką władze odnoszą się do problemów naszej budowy sądzimy że najbliższe dni przyniosą rozwiązanie tych trudności.

Przed IX Plenum KC PZPR

Nauka — budowie i gospodarce narodowej

Od kilku numerów szczegółowo przedstawiamy prace Zespołu Specjalistów pracującego na naszej budowie. Od chwili wdrożenia usprawnień projektowanych przez ten zespół tempo realizacji budowy znacznie wzrosło. Zespół opracował szereg przedsięwzięć organizacyjnych, wprowadzenie których umożliwiło wykonanie zobowiązań załogi dotyczących skracania bloków.

Według opinii Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i głównej Komisji Nagród Państwowych

wypracowane przez specjalistów metody mają dużą wartość w skali gospodarki narodowej. Ostateczną próbą przydatności tych metod będą bloki 500 MW.

Dotychczasowe skrócenie cyklu budowy bloku 500 MW i stan zaawansowania robót na dzień dzisiejszy stanowi potwierdzenie słuszności podejmowanych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych. Sprawy te będą szczegółowo omówione na najbliższym posiedzeniu Zespołu, w dniu 6 września 1977 r.

Jak ten czas leci!

Wydaje się, że to tak niedawno pierwsi mieszkańcy wprowadzili się do bloku nr 6 w Osiedlu „Energetyki”. I oto właśnie w tym roku pierwsze urodzone tam dzieci już poszły do szkoły. Pierwszym dzieckiem urodzonym w Osiedlu jest Darek Kozik, zaś prawdziwym „synem Elektrowni” można nazwać jego rówieśnika

Witka Fusa, którego oboje rodzice w Elektrowni pracowali. Im, jak i wszystkim pierwszoklasistom, którzy w tym roku pierwszy raz przekroczyli progi szkolne życzymy wiele uśmiechów i samych „piątek”, a także, by podtrzymując rodzinne tradycje wyrosli na dobrych energetyków.

Z problemów OC

Zadania grup samoobrony przy zaopatrzeniu w wodę

Wynalezienie broni masowego rażenia to zmierzch klasycznego frontu i zaplecza. Nieograniczony zasięg broni rakietowo-jądrowej spowoduje, że ewentualna przyszła wojna składać się będzie z dwóch frontów — zewnętrznego (operacyjnego) i wewnętrznego.

Można stwierdzić, że główne uderzenie przyszłej wojny w przeciwieństwie do uprzednio przyjmowanych założeń, będzie musiał przyjąć na siebie front wewnętrzny. Wniosek stąd, że w wojnie tej zagrożenie byłoby powszechne, tak więc i obrona powinna mieć charakter totalny i wszechstronny. Winna ona jednocześnie wszystkie elementy działalności od polityczno-społecznej, poprzez militarną, na gospodarce kończąc. Szczególnie więc znaczenia nabiera sprawa obronnego przygotowania całego społeczeństwa, które w wypadku zagrożenia będzie miało wyjątkowo wiele ważnych zadań.

Jednym z głównych będzie sprawa zaopatrzenia ludności w wodę. Wprawdzie na kuli ziemskiej mamy ogromne ilości wody to jednak do bieżącego użytkowania jest jej niewiele. Wody kontynentalne bowiem wraz z gruntowymi to zaledwie niecały procent wszystkich wód na kuli ziemskiej.

W naszym kraju sytuacja w zakresie zaopatrzenia w wodę nie jest najkorzystniejsza.

Rozwój gospodarki wodnej jest stałą troską naszego państwa. W celu poprawy sytuacji wodnej kraju wybudowano kosztownych ogromnych nakładów finansowych, materiałowych i pracy ludzkiej wiele zbiorników retencyjnych odgrywających podstawową rolę w zmniejszeniu deficytu wody dla ludności, przemysłu i rolnictwa. Źródłem wody są dla nas obecnie wody opadowe, powierzchniowe, podziemne, źródła naturalne, sieć wodociągowa i studnie. Praca wodociągów miejskich oparta jest na energii elektrycznej. W przypadku użycia przez nieprzyjaciela broni klasycznej lub jądrowej miasto może być pozbawione prądu elektrycznego. Połowicznym rozwiązaniem będzie uruchomienie agregatów prądotwórczych. Atak nieprzyjacielski może spowodować również zniszczenie urządzeń wodociągowych. Grupy awaryjne będą zniszczenia te usuwały. W najtrudniejszych sytuacjach trzeba będzie uwzględnić zatrudnienie przy robotach naprawczych części załogi zmilitaryzowanych oddziałów wydobycia wody, chociaż podstawowym zadaniem będzie dla nich budowa studni awaryjnych.

Podstawowym czynnikiem braku wody dla ludności może się stać użycie broni jądrowej. Wprawdzie ilość zasobów wodnych nie zmieni się, będzie dostateczna, ale przez pewien czas nie będzie nadawała

się do użycia. Skażenie jej może nastąpić w wyniku opadu pyłu promieniotwórczego, a także opadów atmosferycznych i przesłaniania do warstw wodonośnych, położonych na niskich głębokościach. Wielka groźba skażenia wód polega m. in. na tym, że może ona objąć olbrzymie połacie kraju. Źródła podziemne, sieć wodociągowa, hydrofornie, przepompownie itp. można bez większego trudu ochronić przed przenikaniem pyłu promieniotwórczego. Wystarczy dokładne uszczelnienie otworów i zaopatrzenie w odpowiednie filtry.

Istotną sprawą jest przygotowanie odpowiednich planów zaopatrzenia w wodę na okres wojny. Plany takie muszą uwzględniać podstawowe przypadki braku wody, o których wyżej wspomnieliśmy.

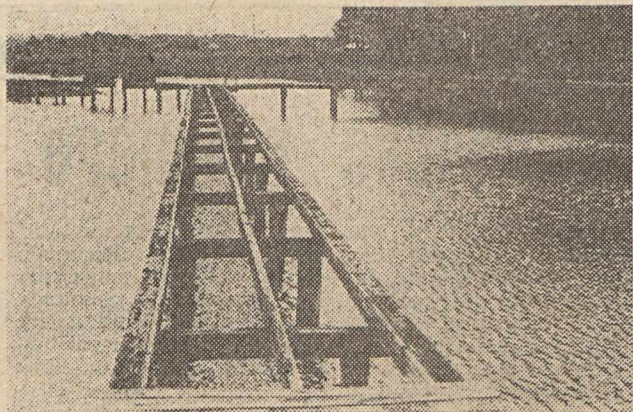
Aby plan zaopatrzenia miasta w wodę był pełny i uwzględniał wszystkie ewentualności winna być przeprowadzona szczegółowa analiza zaopatrzenia materiałowego, zasad wykorzystywania i uzupełniania środków materiałowych. Zapewnienie wody dla ludności cywilnej w wypadku użycia broni jądrowej jest jednym z podstawowych problemów, wymagającym odpowiedniego przygotowania nie tylko kierownictwa i aktywów terenowego, ale całego społeczeństwa w ramach generalnych przygotowań obrony terytorium kraju. Rola ta powinna być po-

(Dokończenie ze str. 2-iej)

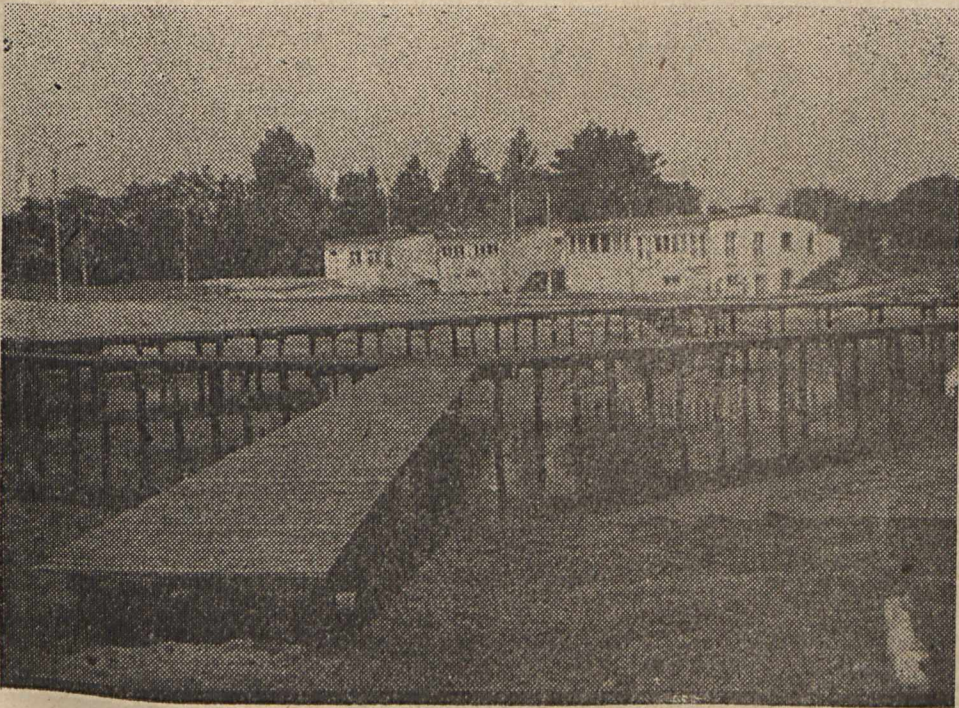
Przy Hamerni

W zeszłym roku ośrodek przy Hamerni był mocno zaniedbany. Tak wyglądały pomosty na rzece.

A oto fotografia z tego roku. Cieszy nas, że władze miejskie doceniają iż Koziennice to miasto turystów.

Przy Hamerni

Twórcza praca — droga awansu zawodowego

KOŁO FONTANNY

„Okruchy” bardzo nie lubią kontemplować widoku fontanny przy budynku administracyjnym „Beton-Stalu”. Powodem tego jest gotujący się obok gejzer... ścieków fekalnych. Jak się domyślamy krzyżują się tu niezbyt fortunnie instalacje c.o. i kanalizacji. Tego zdania są pracownicy pomieszczeń pod oknami których rozciąga się woń uniemożliwiająca wietrzenie biura.

NIEZŁOMNA
KONSEKWENCJA?

Wielokrotnie już krytykowaliśmy godziny otwarcia sklepów. Ostatnio znów w Osiedlu Energetyki nie

może się zaopatrzyć, wracając do domu, załoga naszej budowy. Skracanie godzin otwarcia sklepów znów przybiera charakter zwyczajny. W tym zakresie GS skutecznie konkuruje z WSS Pionki.

W Osiedlu Świerze sklep jest wprawdzie otwarty do 20.00, ale sprzedaż popołudniowa zaczyna się już przed 15.00. Pracownicy naszej budowy

kończą pracę o 16.30, a nierzadko o 18.00. Pozbawia ich to możliwości zaopatrzenia się po powrocie z pracy. Może władze miasta i gminy zainteresują się tą sprawą — tym razem z pomyślnym rezultatem.

ROZBRAJAJĄCA
SZCZEROŚĆ

Ekspedientka kiosku zaopatrza: „dlaczego 16-letni salceson kosztuje

u niej 20 zł za kilogram szczerze wyznała, że wszyscy tak robią to i ona może. Skończyło się to oczywiście na powiadomieniu władz G-Su, które z pewnością wyciągną z tego konsekwencje. A swoją drogą szczerść w stosunkach międzyludzkich sięga już niemal ideału.

JAK Z DZIECKIEM

„Nie siedź taki skulony bo brzuszkiem cię rozboli, a tu trzeba uprzątnąć te rury”. Takie ojcowskie rady mieliśmy możliwość usłyszeć na budowie „Unitry”. Dzięki dozie humoru nawet przy dużym tempie robót pracuje się z mniejszym zmęczeniem.

będzie wówczas przeciwkół.

Jest jeszcze czas by naprawić wady produkcyjne, nie wynikające z eksploatacji. W przeciwnym razie za kilka miesięcy pomieszczenia nie będą nadawały się do użytku. Nie jesteśmy aż tak bogaci by pozwalać sobie na luksus wyrzucania w błoto ponad 330 tys. złotych.

Zezem

Kto będzie płacił?

Parę miesięcy temu dyspozytornia pracowniczych przewozów osobowych przeniesiona została do nowego pomieszczenia — pawilonu kontenerowego produkcji PRTiA „Termokor”. Trzy segmenty (à 110 tys. zł jeden) składają się na ładny budynek, przestronny, widny i funkcjonalny. Są odpowiednie warunki pracy, jest pomieszczenie dla kierowców. Nic więc dziwnego, że pracownicy biurowi jak i kierowcy cieszyli się na tę zmianę, na koniec „ery barakowozu”.

Wszystko byłoby więc dobrze, gdyby nie opady. O tym, że w naszej strefie klimatycznej czasami (a w tym roku przeważnie) padają deszcze, wiedzą zapewne wszyscy oprócz producenta owych segmentów. Z pierwszymi opadami zaczęły się kłopoty użytkow-

ników. Zaczęło trochę przeciekać. A ponieważ, jako się rzekło, w tym roku przeważnie leje — przecieki były coraz większe.

W tej chwili wszystkimi możliwymi szczelinami — a tych jest sporo — woda ciurkiem leje się do tych czystych i estetycznych pomieszczeń, podcieka pod wykładzinę podłogową i spokojnie wsiąka w płyty pilśniowe, które niechybnie po pewnym czasie przegniją i załamią się pod ciężarem użytkowników, którym radzimy zachowanie maksymalnej ostrożności.

Do niedoróbek tych doliczyć wypada inne „pomniejsze” jak nieszczelność otworów, trudności w ich otwieraniu i zamykaniu i otrzymamy pełny obraz stanowiący przykład niesolidnej roboty.

Poinformowany o tym stanie producent jak dotąd milczy. Może czeka na obieranie swego dzieła w pogodny dzień? Stuszenie, nie

Jak wypoczywamy

W bieżącym roku Elektrownia „Kozienice” zabezpieczyła wszystkie potrzeby pracowników i ich rodzin w zakresie wypoczynku. Na koloniach, obozach i — na początku roku — zimowiskach, przebywało ponad 320 dzieci i młodzieży. Pracownicy zakładu korzystali z wczasów stacjonarnych, turystycznych i obozowych. Blisko 1000 osób wypoczywało w Swinioujściu, Lebie, Zakopanem, i Stogach, korzystało także z wczasów „pod gruszą”, finansowanych częściowo przez Radę Zakładową. Biorąc pod uwagę brak własnego stałego ośrodka wypoczynkowego była to dobrze zorganizowana — wspólnym staraniem rady zakładowej, organizacji młodzieżowej i służb socjalnych zakładu — akcja.

—oOo—

W szczęśliwszym jeszcze położeniu znaleźli się pracownicy „Energomontażu”, którzy w bieżącym roku otrzymali piękny i atrak-

cyjnie położony dom wczasowy w Jastrzębiej Górze. Ośrodek będzie czynny cały rok. Dotychczas przebywało tu ponad 2 tysiące osób, w tym z Grupy Robót „Kozienice” ponad 200.

Niezależnie od tego zakłaga Przedsiębiorstwa koryzystała z wczasów w Pięknej Górze k/Giżycka i w mini-ośrodku w Sobieszewie k/Gdańska, gdzie również zorganizowano obóz młodzieżowy. Dzieci pracowników przebywały na koloniach w Gdyni. Rada Zakładowa zorganizowała dla milusińskich konkurs rysunkowy i fotograficzny „Jak spędziłem wakacje?”. Pracownicy „Energomontażu” — Rejon Budów „Kozienice” dodatkowo korzystali z atrakcyjnych wycieczek: do Kotliny Jeleniogórskiej (z jednodniowym pobytem w Dreźnie), na Targi Poznańskie i do Trójmiasta. Wszyscy chętni mieli więc okazję do korzystania z zorganizowanego wypoczynku i poznawania piękna kraju.

Konkurs

Czy znasz Związek Radziecki?

Cały postępowy świat uroczystości obchodzi 60 rocznicę powstania Związku Radzieckiego. Z tej okazji Zarząd Zakładowy Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Rada Zakładowa Elektrowni „KOZIE-NICE” i Redakcja Gazety Zakładowej „Budujemy Elektrownię” ogłaszają konkurs pod hasłem:

CZY ZNASZ ZWIĄZEK RADZIECKI?

Zamieszczamy 10 pytań i po trzy odpowiedzi, z których tylko jedna jest prawdziwa. Zadaniem Czytelników jest znalezienie właściwej odpowiedzi i wysłanie rozwiązania do redakcji. Prosimy podać numery pytań oraz literę odpowiedzi np. 1—a, 2—c itd. Rozwiązania w kopertach lub na kartkach pocztowych prosimy nadsyłać na adres: Redakcja „Budujemy Elektrownię” 29—911 Świerże Górne. Na Wasze listy lub kartki czekamy do 10.X.1977 r. (decyduje data stempla pocztowego). Na kopercie lub kartce prosimy zaznaczyć „Konkurs”. Na zwycięzców czekają cenne nagrody rzeczowe ufundowane przez Zarząd Zakładowy TPRP i naszą redakcję. Oto pytania:

- Z ilu republik związkowych składa się ZSRR?
a) 10,
b) 15,
c) 26.
- Jaką funkcję pełni Leonid Breżniew?
a) Sekretarz Generalny KC KPZR?
b) I Sekretarz KC KPZR?
c) Przewodniczący Rady Ministrów?
- W którym mieście znajduje się stolica Azerbejdżańskiej SRR?
a) Erewań,
b) Baku,
c) Aszchabad.
- Jak nazywa się codzienna gazeta będąca organem Komitetu Centralnego KPZR?
a) „Komsomolskoje dielo”,
b) „Prawda”,
c) „Izwestia”.
- Jak się nazywał pierwszy radziecki kosmonauta?
a) Herman Titow,
b) Aleksander Bykowski,
c) Jurij Gagarin.
- W którym roku została założona Rada Wzajemnej Pomocy Gospodarczej (RWPG)?
a) 1945 r.,
b) 1949 r.,
c) 1970 r.
- Kto ze znanych Polaków brał aktywny udział w Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej?
a) Adam Mickiewicz,
b) Feliks Dzierżyński,
c) Marceł Nowotko.
- W którym mieście znajduje się znane mauzoleum Lenina?
a) Władywostok,
b) Moskwa,
c) Leningradzie.
- Jaki obiekt w Warszawie został wzniesiony przez Związek Radziecki?
a) hotel „Polonia”,
b) dworzec centralny,
c) Pałac Kultury i Nauki.
- Którą elektrownię w pierwszych latach powojennych zbudowano w Polsce przy pomocy Związku Radzieckiego?
a) „Łagisza”,
b) „Jaworzno — II”,
c) „Skawina”.

NAGRODY

Budzik
Zelazko z termostatem
Suszarka do włosów
— 7. Reprodukce malarstwa
— 10. Książki.

II Ogólnopolski konkurs na dziennik

„Wobec własnego czasu”

(Dokończenie na str. 2-ej) kursu zależałoby szczególnie na uzyskaniu materiału świadczącego o roli organizacji studenckiej w kształtowaniu osobowości absolwentów szkoły wyższej, o wpływie organizacji młodzieżowych na dalszą działalność społeczną i pracę zawodową, na życie osobiste i rodzinne.

3. Konkurs obejmuje wszystkie środowiska społeczne. Dziennik spisać i nadesłać może każdy, bez względu na rodzaj wykonywanej pracy i wykształcenia. Może to być dziennik określonego kolektywu działaczy, zespołów artystycznych, grup twórczych. Można spisać także tylko jeden dzień z życia.

4. Forma dziennika jest dowolna. Może to być pamiętnik, wspomnienia, re-

portaż, propozycja czy spostrzeżenia.

5. Udział w konkursie mogą wziąć jedynie prace dotąd nie publikowane w części lub w całości nie zgłoszone aktualnie do danego konkursu. Organizatorzy zastrzegają sobie pierwszeństwo druku nagrodzonych i wyróżnionych prac.

6. Objętość prac nie powinna przekraczać 15—20 stron.

7. Prace należy nadsyłać w trzech egzemplarzach w maszynopisach (w wyjątkowych wypadkach Jury będzie rozpatrywać również rękopisy — prosimy więc o ich czytelność) opatrzyć godłem, dołączając kopertę z nazwiskiem i adresem.

Termin nadsyłania prac upływa 30 stycznia 1978 r. Prace należy nadsyłać pod adresem redakcji „Nowego Medyka”, 02-007 Warszawa, ul. Oczipki 7 z dopiskiem „Konkurs na Dziennik”. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi w marcu 1978 r.

8. Oceny nadesłanych prac dokona Jury składające się z wybitnych socjologów, działaczy społecznych, publicystów.

Przewiduje się następujące nagrody:

— I nagroda 10 tys. zł, dwie II nagrody po 5 tys. zł, trzy III po 3 tys. zł, pięć wyróżnień po 1000 zł oraz 10 nagród honorowych — albumy.

9. Jury zastrzega sobie inny podział nagród.

Na półkach księgarskich

Warto się zapoznać...

„Z pracą zbiorową „Socjalistyczny wzór osobowy pracownika”. Kolejna pozycja z serii „Biblioteka Wiedzy o Klasie Robotniczej” (wyd. Instytutu Wydawniczego CRZZ, cena 75 zł), zawiera rozważania naukowców i praktyków na temat kształtowania wzoru osobowego w społeczeństwie socjalistycznym oraz roli i zadań jakie ma ruch związkowy w tym zakresie.

Czytelnik znajdzie także w tym studium dane z badań, dotyczących rzeczywistych postaw pracowników oraz wyobrażeń tych postaw, a także rozważania na temat socjalistycznego sposobu życia w warunkach rozwiniętego społeczeństwa, socjalistycznej

moralności, jedności prac i obowiązków pracowników.

—oOo—

W książce Krzysztofa Tuszyńskiego „Wynalazczość pracownicza w dziedzinie BHP” przedstawiony jest obecny stan organizacyjno-prawny wynalazczości z dziedziny BHP. Znalazło się w niej również omówienie źródeł i metod sterowania wynalazczością pracowniczą w zakładzie pracy.

Ta wartościowa pozycja zainteresuje pracowników inżynierijno - technicznych, wynalazców i racjonalizatorów, pracowników służb BHP i działów admi-

nistracyjnych naszych przedsiębiorstw.

—oOo—

Z pomocy babci przy wychowaniu dzieci korzysta wiele rodzin. Przy kłopotach z uzyskaniem dla dziecka miejsca w przedszkolu czy żłobku oraz w przypadkach gdy dziecko źle przystosowuje się do pobytu w nim, pomoc babci jest nieoceniona. — Czy z niej korzystać? — Jakie wartości i niebezpieczeństwa wnosi do życia rodziny obecność babci?

— Jak ułożyć wzajemne stosunki i zorganizować życie rodziny aby uniknąć konfliktów?

Na te i wiele innych pytań odpowiada wydana

ostatnio przez Instytut Wydawniczy CRZZ, w popularnej serii „Rodzina i dom” książka Haliny Filipczuk pt.: „Babcia w rodzinie” cena egzemplarza 6,— zł.

—oOo—

Ciesząc się dużym zainteresowaniem Czytelników pozycje wydawnicze Instytutu CRZZ powinny wzbogacić podręczne biblioteczki wszystkich zakładów pracy.

BUDUJEMY
ELEKTROWNIĘ

Wydawca: Plac Budowy
Elektrowni „KOZIE-NICE”
REDAGUJE KOLEGIUM
tel. red. 51 w. 2251
redaktorzy:
Lidia Czajkowska
Ryszard Głupa
red. techn.
Ryszard Chojacki
Druk: Radomskie Zakłady
Graficzne, Zeromskiego 49.
Nakład 5.000 35 egz.
Zam. Nr 1488 S-7